

MUUT LEHDET

Otsikolla 'Toisia kirjallisuuden lajeja' kirjoittaa Veikko Polameri Parnasson numerossa 1972: 5 (s. 277-283) muutamia sanoja vessakirjoituksista ja sarjakuvista. Polameri esittää sarjakuvista omiana kantanaan, että ne ovat oma erillislajinsa, joka ulottuu yksittäisistä pilapiirroksista (nimitys sarjakuva on sikäli väärä) sarjamuotoisiin opetus- ja miksei reportaasivalokuviin saakka. Puuttumatta tässä kysymykseen, mikä kielellinen käytäntö on "väärä", sanan 'sarjakuva' yleinen vaiko Polameren tässä implikoima, lainaamme edelleen: "Tästä autonomiasta seuraa myös, ettei sarjakuva korvaa mitään sellaista mitä se ei itse ole, se on laji lajien rinnalla ja täydentää näiden valikoimaa monessa mielessä rajoitettujen mahdollisuuksiensa mukaan." Tämän erittäin terävän perusoivalluksen (jonka hienoutta kylläkin vähän hämärtää sana 'rajoitetta'; sikäli kuin on sarjakuvia nähty, niistä parhaat ovat pystyneet kaantamaan rajoituksensa edukseen, kuten esimerkiksi Walt Kellyn Pogo ja Goscinny'n & Uderzon Asterix) jälkeen Polameri suuntaa varsin asiallista kritiikkiä niitä sarjakuvaentusiasteja vastaan, jotka arvelevat että sarjakuva olisi omansa syrjäyttämään joitakin muita ilmaisutyyppjejä - lähinnä Polameri on huolissaan sanallisen ilmaisun puolesta.

Polameri kirjoittaa edelleen: "Koska itse kuulun ikäpolveen, jolle sarjakuvat alkoivat olla (40-50- lukujen vaihteessa) keskeistä informaatiovälineistöä, mutta jolle oli luontaista siirtyä sarjakuvien havainnollisesta, helposta ja riittämättömästä alueesta enemmän aktiiviutta vaativaan kirjallisuuteen (kursivointi P:n), ihmettelen niitä jotka vakavissaan korostavat sarjakuvien "suurta kommunikatiivista merkitystä" jonakin positiivisena ilmiönä." Tässä - kuten monesti sarjakuvista käytössä keskustelussa - Polameri on kylläkin sekoittanut kaksi asiaa, ne jutut joita sarjakuvissa on monesti kerrottu ja sen visuaalisen järjestelmän jolla sarjakuva pystyy tuomaan idean näkyvaan hahmoon. Si pitäisi haukkua Pulteria siitä että Tohtori Kildare on ehkä viera melodrama.

Polameri kirjoittaa sitten varsin tervejärkistä sanoja 'Comics'- sarjakuvakirjasta, Tintistä, Mafaldasta ja (ittisen Mafalda- kritiikistä sekä suomalaisesta sarjakuvasta - eniten Timo Aarnialan 'Kyynelten tiestä'.